

ה"ט 5134/12/23 - נעמה והב-דניאל, תדסה דניאל נגד אריאלה איון

בית משפט השלום בירושלים

ה"ט 5134-12-23 והב-דניאל ואח' נ' איון

לפני
המבקשים
כבוד השופט מוחמד חאג' יחיא
1. נעמה והב-דניאל
2. תדסה דניאל
נגד
המשיבה
אריאלה איון

החלטה

(1) מונחת לפניי בקשה למתן צו מכוח חוק מניעת הטרדה מאיימת, התשס"ב-2001 (להלן גם: "החוק"). דיון במעמד צד אחד התקיים ביום 4.12.2023. דיון במעמד הצדדים התקיים ביום 6.12.2023.

(2) כפי שעלה בדיונים, מדובר בשכנים שמתגוררים בבניין משותף, כאשר דירותיהם מצויות באותה קומה והמרפסות שלהן צמודות באופן זה שקיר חוצץ ביניהן.

(3) המבקשת (בשם המבקשים) טוענת, בין השאר ובעיקר, כי המשיבה מטרידה אותה ואת משפחתה ומאיימת עליה. לטענתה, בכל פעם שהכלב שלהם נובח בתוך הבית, היא מגיעה אל דלת ביתה ומצלצלת בפעמון גם בשעות הלילה המאוחרות. בנוסף, היא צועקת ומבהילה את בני המשפחה. באחת הפעמים כאשר באה המבקשת לדבר עם המשיבה בנושא זה, היא דחפה אותה ולכן הזמינה את המשטרה.

(4) המשיבה טוענת מנגד, בין השאר ובעיקר, כי המבקשת ובעלה תקפו אותה ובשל כך היא התקשרה למשטרה. לטענתה, הם מפריעים לה, לא מכבדים אותה ותוקפים אותה. הם משאירים את הכלב שלהם במרפסת הקדמית וזה עושה המון רעש בלילות עד כדי כך שהיא פוחדת ולא מצליחה לישון, וזה פוגע בבריאות שלה. לטענתה, למרות שפנתה למבקשת וביקשה שתתחשב בה, המצב חוזר על עצמו.

(5) לאחר ששמעתי את טיעוני הצדדים ונתתי את דעתי לעמדותיהם, הגעתי לכלל דעה, כי דין הבקשה להידחות. כלל הוא, כי התובע את רעהו, עליו להניח תשתית ראייתית לתמיכה בטענותיו ולביסוס עילת בקשתו, זאת מכוח הכלל הראייתי לפיו, "המוציא מחברו - עליו הראיה".

(6) כפי שהיה ניתן להתרשם בדיונים, סלע המחלוקת ביניהם עניינו רעש, במיוחד, זה שנובע מנביחות של כלב

השייך למשפחת המבקשת. אין מחלוקת, כי בזיקה לנושא זה, המשיבה כתבה מכתב לשכניה. מאחר והרעש לא הפסיק, סמוך לפני הגשת הבקשה, בשעות הקטנות של הלילה (ולדבריה, אין זו הפעם הראשונה שהיא עושה כן), צלצלה המשיבה בפעמון דירתה של המבקשת, דבר שהעיר בבהלה את בני משפחתה. סמוך לאחר מכן, המבקשת ניגשה לדירת המשיבה וצלצלה בפעמון דירתה. בשיג ושיח ביניהן, לגרסת המבקשת, היא הותקפה על-ידי המשיבה בכך שהיא דחפה אותה.

(7) תחילה לעניין המכתב, בעוד טוענת המבקשת, כי המכתב כולל "איומים" (ש' 13-14, ע' 1), טוענת המשיבה, כי כתבה "פתק" וזאת "בצורה מאוד נעימה" (ש' 1, ע' 3). המבקשת תיארה, כי לנוכח פניית שכנתה, הועבר הכלב ל"מרפסת הפנימית" בדירתה, שהוא חדר שירות לכביסה, ולפיה "יש שם חלונות סגורים" (ש' 18, ע' 4). מכל מקום, המכתב האמור לא הוצג במשפט, כך שלא ניתן לקבוע ממצא בדבר איומים. יותר מזה, גם בהנחה שהוא התכוון לאזהרה או התראה לפני נקיטת הליך משפטי, הרי בנסיבות אלו, לא מדובר באיומים כמשמעותם בדין.

(8) אשר לאירוע התקיפה, גם כאן, מדובר בגרסה מול גרסה. בהעדר תשתית ראייתית מספיקה ומשכנעת שתומכת בגרסת המבקשת, לא ניתן לקבוע ממצא עובדתי לפיו בוצעה תקיפה. בהקשר זה אעיר, כי גם לפי גרסת המבקשת עצמה, המגע הגופני התרחש שעה שהמשיבה ניגשה להדליק את האור בגרם המדרגות עת נכבה (ש' 16-17, ע' 1). המשיבה טוענת, כי המבקשת היא זו שצרחת ואיימה עליה ליד דירתה. ללא ספק, מגע גופני וללא הסכמה, הוא דבר אסור בדין הפלילי ומהווה גם עוולה נזיקית. מעשה כזה טעון הוכחה בראיות משכנעות, וכן כדי לשלול מגע לא מכוון ובתום לב. כך גם טענת המשיבה בדבר תקיפתה על-ידי הצד שכנגד, לא מצאתי בה ממש.

(9) לצד זאת, לא ניתן להתעלם מכך, שסוגיית הרעש מעכירה את היחסים בין השכנים, עד כדי כך שהמשיבה צלצלה בשעות הקטנות של הלילה בפעמון דירתה של המבקשת, כשמעשה זה אינו הראשון. אין להכביר במילים, כי צלצול בפעמון של דירת מגורים בשעות הקטנות של הלילה, ושלא עקב מצב חירום חלילה, יש בו מטרד ועלול להפחיד את דיירי הבית. מנגד, אין זה בלתי סביר, שנביחות של כלב בחדר קטן, יכולות ליצור קול מרעיש שיש בו להפריע לשלוות החיים של הסובבים אותו. הדברים יפים שבעתיים כאשר מדובר בשעות הלילה, ומכאן פניית השכן לשכנו.

(10) הצדדים מתבקשים למצוא את הדרך הנאותה ללבן את סוגיית הרעש ואופן התקשורת ביניהם, מתוך שאיפה לשמור על שכנות מכבדת וטובה. באותה נשימה מובהר, כי לא מן הנמנע, שמחזוריות והישנות חיכוכים כאלה בעתיד (כגון צלצול בפעמון בשעות מאוחרות), יכולה לבסס בהמשך עילה למתן צו מכוח החוק, על כל הנובע מכך. טענות הצדדים שמורות להם.

(11) כאמור, הבקשה נדחית. בשים לב למהות ההליך וטיב מערכת היחסים שבין הצדדים, לא יינתן צו להוצאות.

(12) שימת לבם של הצדדים, כי ניתן להשיג על החלטה זו בהליך ערעורי בבית המשפט המחוזי בירושלים.

המזכירות - להודיע לצדדים בהקדם.

ניתנה היום, כ"ז כסלו תשפ"ד, 10 דצמבר 2023, בהעדר הצדדים.